

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 228/12
17.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu A.M. iz B., koji je podnet preko punomoćnika M.R., advokata iz N.B., za preispitivanje sudske odluke – presude Upravnog suda 9 U 1092/12 od 15.03.2012. godine, uz učešće protivne stranke Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti Republike Srbije, u pravnoj stvari slobodnog pristupa informacijama od javnog značaja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 17.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se **ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Upravnog suda 9 U 1092/12 od 15.03.2012. godine, odbijena je tužba tužioca A.M. iz B., podneta protiv zaključka Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti Republike Srbije broj 07-00-02262-2/2010-03 od 20.12.2011. godine, kojim se obustavlja postupak izvršenja rešenja Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti broj 07-00-01759/2010-03 od 25.10.2010. godine, pokrenut po predlogu tražioca izvršenja M.A. iz B.

Zahtev za preispitivanje pobijane presude podnet je zbog povrede Ustava Republike Srbije, Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, povrede odredaba Zakona o upravnim sporovima i Zakona o opštem upravnom postupku. U zahtevu se ističe da je Upravni sud povredio član 33. Zakona o upravnim sporovima kada je u sporu odlučio bez održavanja javne rasprave, kao i čl. 32. i 36. Ustava Republike Srbije, jer nije posebno naveo razloge zbog kojih je odlučio da ne održi javnu raspravu. Ponavljajući navode iz tužbe, ukazuje da Poverenik nije u potpunosti utvrdio činjenično stanje, već je samo uvažio paušalne navode izvršenika, čime tužiocu nije omogućeno da se njegovi predlozi ispituju i provere na isti dosledan način kao u dotadašnjem toku postupka, traženjem od izvršenika da dostavi dokaze o izvršenju. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine ili preinači pobijanu sudsku odluku te obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove postupka u svemu po advokatskoj tarifi i taksenoj tarifi u roku od osam dana od prijema presude.

Protivna stranka, Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti je dostavio po nalogu Vrhovnog kasacionog suda spise koji se odnose na predmet upravnog spora, ali u ostavljenom roku nije dao odgovor na zahtev. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je odlučio tuženi organ kada je osporenim zaključkom obustavio postupak izvršenja rešenja Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, pokrenut po predlogu tužioca, kao tražioca izvršenja. Ovo jer je u sprovedenom postupku utvrđeno da je Državno veće tužilaca, kao izvršenik, postupajući po zaključku o izricanju novčane kazne donetom zbog nepostupanja po zaključku o dozvoli izvršenja od 24.12.2010. godine, dana 18.02.2011. godine obavestilo tuženi organ da je postupilo u potpunosti po predmetnom rešenju i tražiocu izvršenja dostavilo kopiju dokumenata u kojima se nalazi informacija koju je tražio. Pored toga, na traženje tuženog organa da se izjasni u vezi navoda podneska tražioca izvršenja od 24.02.2011. godine, izvršenik je aktom od 16.03.2011. godine, obavestio tuženi organ da je tražiocu izvršenja uputio i dopis od 16.03.2011. godine, uz koji mu je dostavio kopije ostalih traženih dokumenata kojima raspolaže i naveo dokumenta koja dostavlja i obavestio ga da ostalim traženim podacima izvršenik ne raspolaže. Takođe, na traženje tuženog organa, izvršenik se izjasnio i u vezi navoda iz podneska tražioca izvršenja od 29.03.2011. godine da je primio pošiljku od 16.03.2011. godine, ali da mu nisu dostavljena uz nju sva tražena dokumenta, tako što je obavestio tuženi organ da je tražiocu izvršenja dostavio svu traženu dokumentaciju kojom raspolaže. Kod iznetog, Upravni sud je zaključio da je tuženi organ pravilno, po službenoj dužnosti, obustavio postupak izvršenja nakon što je utvrdio da je obaveza u celosti izvršena dostavljanjem tražiocu izvršenja dokumenata kojima izvršenik raspolaže i obaveštavanjem koje od traženih informacija ne poseduje.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ova presuda doneta bez povreda pravila postupka od uticaja na rešenje stvari i uz pravilnu primenu odredaba Zakona o opštem upravnom postupku na utvrđeno činjenično stanje. Pri tome su pobijanom presudom ocenjena sva pitanja i okolnosti koje su mogle biti od uticaja na zakonitost osporenog zaključka i za tu ocenu su dati dovoljni i jasni razlozi koje prihvata i ovaj sud.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da je Upravni sud povredio član 33. Zakona o upravnim sporovima, kada je u sporu odlučio bez održavanja javne rasprave, kao i čl. 32. i 36. Ustava Republike Srbije, jer nije posebno naveo razloge zbog kojih je odlučio da ne održi javnu raspravu, pa nalazi da su ovi navodi neosnovani. Naime, odredbom člana 33. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, na koju se Upravni sud pravilno pozvao pri rešavanju po tužbi, je propisano da sud rešava bez održavanja usmene rasprave samo ako je predmet spora takav da očigledno ne iziskuje neposredno saslušanje stranaka i posebno utvrđivanje činjeničnog stanja ili ako stranke na to izričito pristanu. Odredbom člana 271. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, između ostalog, je propisano da će se administrativno izvršenje obustaviti po službenoj dužnosti i sprovedene radnje poništiti ako se utvrdi da je obaveza u celosti izvršena. Polazeći od predmeta ovog upravnog spora i navedenih zakonskih odredbi, i po nalaženju ovoga suda, iz dokaza u spisima i obrazloženja osporenog zaključka proizilazi da su u sprovedenom postupku, koji je prethodio donošenju osporenog zaključka, odlučne činjenice za rešavanje ove upravne stvari utvrđene potpuno i da pružaju pouzdan osnov za ocenu njegove zakonitosti, kao i da je predmet spora takav da očigledno ne iziskuje neposredno saslušanje stranaka. Stoga Vrhovni kasacioni sud nalazi da time što javna rasprava nije održana, nisu povređena pravila postupka koja su od bitnog uticaja na rešenje stvari, a razlozi dati u obrazloženju pobijane presude, zbog kojih je Upravni sud rešavao bez održavanja javne rasprave, su po oceni ovog suda dovoljni i na zakonu zasnovani. Vrhovni kasacioni sud je cenio i ostale navode zahteva, koji su bili isticani i u tužbi, pa je našao da su ti navodi, kod iznetog činjeničnog i pravnog stanja ove upravne stvari, bez uticaja na drugačije odlučivanje o zakonitosti pobijane presude.

Imajući u vidu donetu odluku sud nije razmatrao zahtev podnosioca za naknadu troškova postupka.

Sa iznetih razloga, nalazeći da pobijanom presudom nije povređen zakon na štetu podnosioca zahteva, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 17.01.2013. godine, Uzp 228/12

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.